

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt.

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adóznak vissza.

Nagy-Enyed gyásza.

Városunk érdemes polgármesterét eltemettük. Halálában körülvettük annyi hódolattal, amennyi egy város hálás közönségétől csak kitelhetett. Sirja fölött virraszt a kegyelet és jó emlékezet. Akik őt szerették, kimegyünk sírjához; talán a körötte susogó szellőtől, talán a fölötté nyíló virág illatától, talán a feleje ragyogó csillagfény reszketéséből megsejthetjük szeretett városa jövőjéről szőtt álmait.

Most kezdjük érezni igazán veszteségünket, midőn higgadtan fontolgatjuk annak részleteit és fontosságát. Most látjuk igazán az ő nagy értékét, midőn pótlásáról kell gondoskodnunk. Ez a töprengés, a városért való aggodalom, a jövőért való izgatottság teszi gyászunkat tökéletessé.

Az ember elmúlik; de az emberiség és intézményei folytonosan élnek. Az élet tovább halad a könnyekkel öntözött és a szeretet virágaival behintett sírhalom mellett; s az élet feladatai követelik a munkát és a ki-dültek helyébe az új munkásokat. Vajjon találunk-e a nehéz feladatokra olyan embert, ki az elhagyott helyet méltóan fogja betölteni?!

Mert kétségtelenül nagy feladatok várnak a jövő emberére. Nem pusztán hivatalnok a polgármester, aki irodai munkáját elvégezvén, hivatalos órái lejártával elhagyja gondjait, hogy velük csak hivatalos helyiségben s a megszabott keretben találkozzék. Nem is pusztán hivatalfőnök, aki a vezetése alatt álló tisztviselői kar munkáját irányítja, felügyeli és ellenőrzi. Minden-estre ezek nagyon fontos és első sorban szükséges tettei az ő hatáskörének. De mégis a vezető ember szellemének nem lehet, nem szabad az iroda falai és az aktaalmaz sok és néha bizony meddő formáságai közé szorulnia. A szó nemes és magas értelmében vezérnek és atyának kell lennie. Gondoznia kell a város összes intézményeit; védenie a polgárok békés együttélését s összekötő kapcsot képezni a város polgárainak többféle szempont szerint megosztott rétegei között; védeni őket a megélhetésnek napról-napra súlyosodó nehézségei közt; a város vagyoni ügyeit biztos szemmel áttekinteni, szakértelemmel vezetni, javításuk irányát megszabni; új forrásokat keresni a vagyoni jólét emelésére, hogy a fejlődés terhét aggodalom nélkül megbirhassa; ismernie és méltányolnia kell, különösen Nagy-Enyed városában, a közművelődés érdekeit

és azok fejlesztésére minden erővel és eszközzel törekednie; meglátni, meg nem tűrni és üldözni minden téren a város ezen érdekei ellen működő rosszakaratot, visszaélést és mulasztásokat. Olyan ember kell, akinek nemcsak bátorsága, hanem elég érzéke és ereje is van ezen feladatokhoz.

Akiben tehát az adminisztráció tapasztalatai gazdasági tapasztalatokkal vannak egyesülve; akit higgadt-sága, szellemi kiválósága és lehetőleg vagyoni helyzete is minden mellékes szemponton felül emel és tekintélyvel vesz körül; akinek művelt kedélye és okossága mindenben, minden egyéb érdek, elfogultság és hatás legyőzésével a város közérdekére és tárgyilagosságra tud és akar törekedni; aki mindenütt, minden kérdésben azt keresi, ami az erőket egyesíti s az ellentéteket kiegyenlíti; aki tud lelkesedni és számítani; aki hivatalos eljárásában mindenekelőtt önmagán tud uralkodni és sem elhamarkodott szóra, sem hirtelen tette nem enged magát ragadtatni; aki a közügyekben önálló meggyőződést tud és akar alkotni, de tiszteletben tartja és meggyőzni igyekszik az ellenvéleményeket: ilyen embert tartunk mi a megürült helyre alkalmasnak. És pedig, aki ezen tulajdonságaival, mivel bebizonyította őket, nemcsak reményre jogosít, hanem már előre általános megnyugó-vást kelt.

Azzal fogjuk a boldogultat legméltóbban meggyászolni s emléket tisztelni, ha azon tulajdonságokat keressük utódjában, a melyekkel ő városának dicsőségét, magának elévülhetetlen érdemeket szerzett. Kérjük tehát városunk polgárait, hogy városunk javára szolgáló ezen tulajdonságok szerint, komoly megfontolás után, alkossanak véleményt Nagy-Enyed jövő polgármesteréről.

L. I.

Kovács Gyula.

Örök álmát alussza már a reformátusok sírkertjében Kovács Gyula, városunk felejthetetlen polgármestere. Könnyes szemmel, fájdalommal szívünkben kísértük őt utolsó útjára, ki annyit tett városunkért és életének minden percét, minden erejét polgártársai érdekeinek istápolására, védelmére használta fel. Halála,

mint már jeleztük, szombaton délelőtt 1/210 órákor következett be. Kovács Gyula régebbi idő óta szenvedett asztmatikus bántalmakban, keresett enyhülést fürdőkön, az ország leghíresebb orvosainak kérte ki tanácsát, de baja mindinkább súlyosbodott és most, alig három heti kínos szenvedés után, kioltotta áldásdus életét. Mi már napokkal ezelőtt tudtuk, hogy nincsen melegség; Bocz József dr. házi orvosának és jó barátjának önfeláldozó segítsége, Korányi, Purjesz orvos-professzorok véleménye és tanácsa, családjának fáradhatatlan önfeláldozása már nem segíthettek a nagy beteg, a kór hatalmaskodott szervezetén és szombaton reggel a nagy beteg csendes elaludt örökre. A szomorú hír vétele után Sándor Jenő helyettes polgármester nyomban intézkedett, hogy a városházára, a város épületeire a gyászlobogó kitűzessék és a képviselő meg tanács előleges értekezletre összehívassék. A szomorú értekezlet szombaton a kora délutáni órákban meg is tartott és a képviselő tagjai elhatározták; hogy másnap, vasárnap, délelőttre a közgyűlést rendkívüli közgyűlésre összehívják és ezen indítványozni fogják, hogy az elhunyt polgármester, tekintve a város érdekében kifejtett 25 éves eredményes munkálkodását, a város költségén temetessék el és a városházán helyeztessék ravatalra, egyben felkértek a helyettes polgármestert, miszerint a közgyűlés utólagos jóváhagyásának reményében az előleges temetési intézkedéseket tegye meg. E megbízatás folytán a helyettes polgármester még a szombati nap folyamán érintkezésbe lépett a gyászoló családdal és a városháza nagy közgyűlési termének és bejáratának fekete gyászdiszszel leendő ékesítésére a Kellő intézkedéseket megtette. Vasárnap reggel már fekete gyászpompában hirdette a városháza homlokzata, a főbejárat és a feketével bevont nagy közgyűlési terem a nagy csapást, mely Nagy-Enyed városát polgármesterének elhunytával érte. Korán reggel Jancsó Sándor ev. ref. lelkes imát mondott a halottas háznál, aztán gyászkoszra helyezték a drága halott földi maradványait és áthozták a városháza közgyűlési termébe, áldásos munkakörének e tanuhelyére, és itt helyezték el a terem főbejáratával szemben felállított díszes ravatalra. Délelőtt 11 órákor Nagy-Enyed város képviselői tartotta meg rendkívüli közgyűlést a kaszinó nagytermében. A képviselőnek majdnem összes tagjai részt vettek a közgyűlésen és a gyász jelétül valamennyien fekete ru-

TÁRCZA.

Zeyk Domokos.

Írta: Hentaller Lajos.

Köllő Miklós szobrásunk műtermében egy szobor készül: Zeyk Domokos szobra. Tudják-e, ki volt Zeyk Domokos? Azt hiszem, kevesen. Elmondom az alábbiakban úgy, ahogy az egyetlen élő tanu, Heydte osztrák tábornok elbeszélte:

A segesvári csataterén folyt le a hősköltemény. 1849. július 31-én.

Bem apó július 30-án 6000 emberrel (5500 gyalog, 500 huszár) és 12 ágyúval indult Maros-Vásárhelyről Héjasfalván át Udvarhely felé. Itt akart megpihenni s itt szándékozott piciny seregét kiegészíteni. Útközben arról értesült, hogy Lüdters muszkáival a közelben van. Egyet gondolt, s nem ment eredeti terve szerint Székely-Udvarhelyre, hanem átvágott Segesvár felé, minél folytán már július 31-én a reggeli órákban reá bukkant Lüdters előcsapataira Fehéregyházánál.

Az orosz sereg fővezére a magyar főszereg támadását nem a héjasfalva-keresztúri oldalról, hanem Vásárhely felől várta. Épp ezért csejtett s főerejét a vásárhelyi ut védelmére fordította.

A gyengébb rész a keresztúri oldalt fedezte. De ez a gyengébb rész is 5 vadász zászlóalj, 1 utász, 4 lovas és 3 kozák századból állott; a keresztúri ut két oldalát pedig 8 ágyulöveg fegyelmelte.

Három tömegbe alakult zászlóalj az országot és a Nagy-Küküllő között, a negyedik az uttól jobbra a lej-

teken, végre az 5-ik zászlóalj a város kijáratánál állott tartalékban.

A tüzéség a közepén, az összes lovasság pedig a balszárny mögött, a Küküllő egyik nagy kanyarulatában foglalt állást.

Bem rögtön, az előcsapatok visszavonulása után észrevette, hogy az orosz haderő már csatarendben áll. Épp ezért ő is lehető előnyös állásba igyekezett helyezni haderejét. Jobbszárnya Fehéregyházára, a bal pedig egy igen meredek hegykupra támaszkodott, melynek tetejét szintén ő szállta meg. A közép had a hegy lankásán foglalt állást, végre ágyut a közép had és jobbszárny között helyezte el.

Az ütközet ágyuharczczal kezdődött. Ekkor mindjárt elesett Szkariatin tábornok, Lüdters tábornoki főnöke, az első ágyugolyók egyike által találva.

Ennek rövid története van.

Némelyek szerint maga Bem irányozta az ágyut, mely Szkariatint lelőtte. Ujabb orosz forrásokból a következőkről értesülünk:

Az orosz tisztekkel sehogy sem lehetett elhitetni, hogy Bem táborában nincsenek francia tüzekek, oly kiváló pontossággal lőttek a Gábor Áron által nevelt gyerek-tüzér tisztek és altisztek.

A segesvári csata az oroszokra nézve kedvezőtlen auspiciumok között kezdődött. Szkariatin nem is reggelizhetett meg, hanem azt félbehagyva, kénytelen volt csapataihoz lovagolni s azokba lelket önteni.

A gyalogság csatavonala előtt végig lovagolva elkiáltá magát:

— Vpejed, moji hrabregi! Előre vitézeim!

Tovább lovagolva: Vpejed, moji szokoli! Előre solumaim! ordítá a kozákok felé.

Ekkor félreállott s embereinek felvonulását az országot egyik könyökleténél figyelte, 600—700 lépésnyire Bem ágyuitól. Nem is a saját csapatai menetét figyelte ő voltaképpen, hanem a magyar sereg állását vizsgálta távcsővével.

— Je crois voir, le general Bem et il semble, que lui aussi nous a aperçu (Ugy vélem, Bem tábornokot látom ott s azt hiszem, ő is észrevett minket), mondá a mellette álló őrnagynak.

Szkariatinnak igaza volt! Bem vizsgálódott az ágyuk körül. Még pedig azért, mert észrevette az orosz főtiszteket.

— Álj! — kiáltá az ágyut épp irányító tüzmesterre — magam lövök! — Ezzel beigazította az ágyut s Szkariatin holtan esett le lováról.

Szkariatin eleste után Bem az oroszok jobbszárnyát akarta megkerülni. Egy honvédszászlóalját azonban az orosz jobbszárny visszavetette; s ettől kezdve minden jelentékenyebb esemény nélkül folyt az ágyuharcz délutáni két óráig. amidőn a kémszemlére kiküldött orosz járőr jelentette Lüdtersnek, hogy közeledő ellenséges csapatnak hire-hamva sincsen.

Ekkor Lüdters egy üteggel s két pihent zászlóaljjal maga sietett a harciba, s a magával hozott ütöget az országotra állította fel, s ennek fedezete alatt azután a közép ellen két zászlóaljat, Bem seregének jobb oldala ellen pedig egy újabb zászlóaljat vezényelt harciba.

Az orosz tüzéség csakhamar elhallgattatá Bem ágyuit. A jobboldali támadás ellen Bem ellentámadást inté-

hában jelentek meg. Sándor Jenő h. polgármester a közgyűlést megnyitván, tudatta a képviselőkkel a szomorú eseményt, egyben felkérte a városi főjegyzőt, hogy az előbbi napon az előleges értekezleten megvitattott és megállapított indítványt olvassa fel. Balogh Ferencz városi főjegyző felolvassa a következő indítványt:

Határozati javaslat.

„Nagy-Enyed város képviselőtestülete szomorúan veszi tudomásul polgármestere, székelykeresztúri Kovács Gyula elhunytát, s elhatározza, hogy őt a város anyagi és szellemi fejlesztése közül szerzett érdemei elismerésül a város halottjának tekinti, elhalálozásáról külön gyászjelentést ad ki, koporsójára koszort tesz, a város költségén eltemetési és ugyanakkor kimondja, hogy 14 napon belül nyilvános mulatságokat nem engedélyez, ezen idő alatt a városházán a gyászlobogót künn tartja, a képviselőtestület és tanács tagjainak pedig a gyászfátyol viselését javasolja.

Ezen határozat foganatosításával a városi tanács bizatik meg.“

Az indítványhoz Török Bertalan országgyűlési képviselő, képviselőtestületi tag szólott; könnyes szemmel, meghatóságtól elfátyolozott hangon emlékezett meg az elhunyt polgármesterről és az indítványt elfogadásra ajánlja. A közgyűlés az indítványt egyhangulag határozattal emeli és a határozat végrehajtásával a tanácsot bizza meg. Közgyűlés után a képviselőtestület testületileg a gyászterembe vonult és itt a ravatalra helyezte el a város közönségének díszes koszorúját, és a család képviselőiben a teremben jelenlevő dr. Kovács János és dr. Kovács Bálintnak, az elhunyt testvéreinek, a város közönségének mély részvétét fejezte ki. A képviselőtestület távozása, után búcsújáró helylyé lett a ravatal egész napon át; a város apraja-nagyja, polgártársaink, az elhunytjának jó barátai, jó ismerősei, tisztelői mind eljöttek, hogy az elhunytat még egyszer láthassák. Koszorúkat helyezték a ravatalra:

Bánatos neje Klára — Felejthetetlen jó férjének.
Mariska, Katinka és Géza — Drága jó apuskáknak.
Testvérei — Gyulának.

Ilona és gyermekei: Pali, Jancsi, Ilus — Szeretett sógoromnak.

Hegedüs Gyula és családja — Felejthetetlen sógorának.

Péter és Laura — A jó Gyula bácsinak.
Szabó Sámuel és családja — Jó rokonának, kedves barátjának.

Kolumbán Antal és családja — Felejthetetlen rokonának.

Török Bertalan és neje — Felejthetetlen barátunknak.

Cirner család — Felejthetetlen jó barátunknak.

Müller és családja — A jó barátunknak.

Bartók és családja — A leghivebb barátunknak.

Zeyk Dániel főispán — Kovács Gyula polgármesternek.

Nagy-Enyed város közönsége — Székelykeresztúri Kovács Gyula polgármesternek.

Nagy-Enyed város tanácsa — Szeretett polgármesterének.

Alsófehér vármegye tisztikara — Nagy-Enyed v. érdemes polgármesterének.

Nagyenyedi ev. ref. egyházközség — Buzgó presbiterének.

A róm. kath. egyházközség — Nagyra becsülése jeléül.

A nagyenyedi izr. hitközség — Szeretett polgármesterének.

A városi iskolaszék — Feledhetetlen elnökének.

Az állami polg. iskola gondnoksága — Buzgó tagjának.

A nagyenyedi kaszinó — Kovács Gyula igazgatónak.

A nagyenyedi ipartestület — Jóakaratu pártfogójának.

Abrudbánya r. t. v. tisztikara — Nagy-Enyed v. polgármesterének.

Gaal és neje — Gyula bácsinak.

A nagyenyedi kisegítő takarékpénztár — Felejthetetlen igazgatójának.

A marosújvári takarékpénztár — igazgatósági tagjának.

Balázsfalvi takarékpénztár.

Az Épület-Lakatosárugyár Rt. — Szeretett igazgatójának.

Könyvnyomda és Papíráru gyár Rt. — Szeretett elnökének.

A nagyenyedi szegény tanulókat segélyező kör — Nemeslelkű pártfogójának.

A nagyenyedi önkéntes tüzoltó egyesület — Tiszteletbeli főparancsnokának és igaz jóakarójának.

A városi elemi és áll. polg. leányiskola tanítótestülete — A lelkes iskolaszéki elnöknek és gondnoksági tagnak.

Nagy-Enyed város rendőrei — Szeretett polgármesterüknek.

Estve 7 órakor érkezett meg dr. Bartók György erdélyi ev. ref. püspök. Egyenesen a városházához hajtatott, még egyszer és utoljára megnézte volt jó barátját és díszes koszorút helyezett ravatalára.

A szomorú gyászbeszédet a gyászba borult család a következő gyászlaplappal tudatta:

„Székelykeresztúri özv. Kovács Gyuláné szül. Hegedüs Klára, mint nő; Kovács Mariska, Kovács Katinka és Kovács Géza, mint gyermekek; Kovács Alber, özv. Pásztohi Dénesné szül. Kovács Amália, Pásztohi Rudolfné szül. Kovács Róza, dr. Kovács Bálint, dr. Kovács János, mint testvérek, családjaikkal; özv. dr. Kovács Ödönné szül. Hegedüs Ilona, mint sógor; Hegedüs Gyula, mint sógor, családjukkal, egy a maguk, mint az összes közeli és távoli rokonok nevében fájdalomtól sújtott szívvel tudatják, hogy az önfeláldozásig szerető férj és édes apa, a jó testvér és rokon székelykeresztúri Kovács Gyula, Nagy-Enyed város polgármestere, áldásos életének 55-ik, boldog házasságának 23 ik évében f. évi június hó 23-án délelőtt 1/210 órakor elhunyt. Családunk fentartó oszlopa ledőlt; boldogságunk megtört; biztató reményünk porba omlott; örömmünk keserű könnyhullatássá változott... Oh Uram! ki elméjének viláosságát, szíve szeretetének gazdagságát s lelkének nemes érzelmeit adad: adj nekünk most bölcs akaratodon megnyugvást, s mérhetetlen fájdalomunkban

égi vigasztalást!... Boldogult halottunk földi porreszeit... évi június 25-én délelőtt 10 órakor fogjuk az ev. ref. templomban tartandó gyász-szertartás után örök nyugalomra helyezni. Áldott volt élete! Áldott lesz közünk emlékezete is! Nagy-Enyeden, 1900. június 23-án.“

A város képviselőtestülete és tanácsa a következő gyászjelentőt adta ki:

„Nagy-Enyed r. tanácsu város képviselőtestülete és tanácsa szomorúan tudatja polgármesterének, székelykeresztúri Kovács Gyulának, folyó évi június hó 23-án délelőtt 1/210 órakor, életének 55-ik, városi szolgálatának 26-ik évében történt gyászos elhunytát. Földi maradványai folyó évi június hó 25-én d. e. 10 órakor fognak az új városház gyülestermében felállított ravatalról az ev. ref. templomban tartandó szertartás után örök nyugalomra helyeztetni. Nagy-Enyeden, 1900. június 23-án. Emléke élni fog!“

Impozáns módon nyilatkozott meg a részvét hétfőn, a temetés napján. Ugy szólnak az egész város, a vidékről igen számosan, polgártársaink majdnem mindannyian, társadalmi, vallási és osztálykülömbőség nélkül megjelentek a temetésre, hogy volt polgármesterüknek az utolsó végtisztességet megadják. Szép, ragyogó napfényben d. e. 10 órakor vette kezdetét a temetési szertartás. A ravatal jobb oldalán a gyászoló család, a közeli rokonok, a daloskör helyezkedtek el, baloldalt a gyászoló közönség egy része, a vármegye és város tisztviselő-kara; a közönség nagyobbik része a hivatalok helyiségeiben, a főbejártnál és a lépcsőházban hallgatta végig a gyászimát. A ravattal szemben, egyházi díszben, dr. Bartók György püspök, Szilágyi Farkas és Jancsó Sándor lelkészek foglaltak helyet és pont 10 órakor a daloskör gyásznéke után Szilágyi Farkas ev. ref. lelkész mondta el régi jó barátja, a város polgármestere feletti megható gyászimáját. Az ima után Balogh Ferencz városi főjegyző a tanács nevében búcsúzott el a drága halottól és a gyászoló közönség mély meghatósága közben mondott a főnöknek, a vezérnek végső Istenhozzádot.

A főjegyző beszéde után a szebbnél szebb koszorúkkal borított ravatalról előbb a koszorúkat helyezték el az e célra külön álló gyászkocsira, majd a koporsót emelték le városi polgárok és helyezték el a négylovas gyászkocsin, mialatt a nagy közönség a református templomba ment át és a nagy, tágas templom hajóját egészen megtöltötte. A tüzoltó-zenekar gyász-zeneje mellett polgárok hozták be a koporsót a templomba, rátették a templom elő részében előkészített ravatalra, melyet a gyászoló család, a közeli rokonok, jó barátok vettek körül. A nagy közönség a XC. zsoltárnak második versszakát énekelte, melynek hangjai mellett búsan, bánatosan ment fel a szöszekre az erdélyi ev. reformátusok püspöke, dr. Bartók György, hogy imát mondjon az Egek urához és vigaszt kérjen a gyászos gyülekezetre. Ékes szavú püspökünk megható, mindnyájunk szemeiben könnyet fakasztó imában búcsúztatta el tőlünk, családjától régi jó barátját, városunk vezérét, és nem maradt szem szárazon, midőn a püspök maga saját személyében vett búcsút a halottól és mondott utolsó Istenhozzádot. A püspök imáját a daloskörnek szépen előadott gyásznéke követte. Az ének végezté-

zett, de eredmény nélkül. Ekkor azután Lüders harezba vetette Dimitrow kozák lovasságát, két ágyúüteg támogatása mellett.

Ez döntött!

A kozákok rohama első sorban is a Fehéregyházánál felállított két huszárszázadot találta, mely a nyolczszor ellen támadását nem bírván felfogni, rögtön megfutott a tulerővel szemben.

A kozákság nagy tömege ezután a Fehéregyház mellett álló magyar jobbszárnyra vetette magát. A honvédség a kozák roham láttára négyoszlopot formált s visszavetette a támadást.

Dimitrow kozák generális rögtön belátta, hogy a honvédszuronok négyoszlopa lovas rohammal áttörhetetlen. Épp azért villámgyorsan két ágyút hozott elő s azokkal a honvédek közé kartácsoltatott.

A kartács borzasztó tüze megbontotta a magyarok sorait. Amidőn Dimitrov e zavart látta, rögtön rájuk hajtott kozákaival és az egész zászlóaljat majdnem az utolsó emberig felkoncolta. Itt esett el Petőfi.

E közben sikerült a futó huszárságba leket önteni s ezek visszafordulva, halálmegvetéssel vetették magukat a tulerős kozákság nagy tömegére.

Hasztalan volt!

A jobb szárnyon beállott kavargás felbontotta az egész magyar sereg hadrendjét. A pánik beállott. A derekhad is megzavarodott s a futás általános lón.

A vérszomjas kozákok a magyarokat egész Ördög-falváig üldözték.

Megsebesült a csaták vérszomjára is, az ősz vezér: Bem apó.

Kicsi hja, hogy el nem fogták! Hejh! Pedig de szeretettel volna ezt az engesztelhetetlen ellenséget a muszka hatalmába keríteni.

De hát Bem apó megmenekült! Erőszakkal huzcolta el egy honvéd, s az ingovány süppedékeiben huzódott meg késő éjszakáig, amikor a keresésére indult derék huszárai reá akadva, magukkal viték.

Bem tábornok megmentése egyik legragyogóbb fegyverténye szabadságharcunknak.

A seregnek az a része, melyet a kozákság még le nem vágott, futott ész nélkül. Bem tábornok körül alig volt két ember, amikor 12—14 kozák üldözöbe vette. A gyalogos székely honvéd erőszakkal vonszolta ki a lengyel hőst, aki nem akart futni a halál torkából; a másikat pedig néhány perczre fel kellett tartóztatni az üldöző kozákokat.

És akadt egy bajnok, aki erre vállalkozott. Nemcsak, de emberül meg is felelt feladatának.

Ez a bajnok Zeyk Domokos volt, Zeyk Gábor képviselő édesatyja. Zeyk Domokos a segesvári csatába már a halálsejteleim előérzetével indult. Egyik pisztolyát oda mutatva testvéreinek, így szólt:

— Ezt magamnak tartom; élve engem nem kapnak meg.

Zeyk Domokos rendkívüli erejű, széles vállu, izmos férfi volt; oldalán négy ujj széles, rövid, régi fringijája lógott.

Ezzel a fringijával fogadta a reá rohanó kozákokat. Sebesen és sulyosan, mint a villám, hullottak Zeyk Domokos csapásai. A kozákok lándzsái pozdorjaként töredezték össze széles kardjának hatalmas ütése alatt.

A kozákok egyenkint hullottak el, — a hős sértetlenül állott.

Egyszerre hatalmas:

— Stoj! kiáltás hallatszott, s egy fiatal orosz tiszt nyargalt Zeyk Domokossal szembe s vissza rendelve az őt támadó kozákokat, ezt kiáltá felé:

— Végzek én veled magam is!

Ezzel ő támadta meg a fáradhatatlan bajnokot.

Zeyk Domokos széles kardja egyet suhant, egyet vilant, s a kozák tiszt ércsisakos taréja, fejének felső részével együtt, úgy lehullott, mint mikor a lány tójást török fel. Feje felső része után holtan billent le lováról a vitéz kozák tiszt is. Ekkor Lüders tábornok egy másik tisztet küldött a bajnokhoz azzal az üzenettel:

„A vitéz katona kéri a vitéz katonát, hogy adja meg magát.“

Zeyk Domokos leereszté kardját. Megfordult nyergében, s hátra nézett, megmenekült-e már vezére, az öreg Bem? S midőn látta, hogy a vezér biztonságban van, meglegedetten dobta el jó kardját.

Ekkor még egyszer végig tekintett a szomorú csataterén, nemes tekintete az alkonyodó vidékre tapadt egy perczre; szép férfias arcán bús mosoly jelent meg; azután egy végbúcsút suttogtak ajkai otthon imádkozó szeretteihez; s utolsó pisztolyával főbe lötte magát, — mert „Zeyk Domokos rab nem lesz soha!“

Ennek a hősnak, ennek az igazi férfinak emel most a hazafi-kegyelet szobrot a fehéregyházi csataterén.

vel Jancsó Sándor lelkész lépett a szöszékre és a töle megszokott ékesszólásával, szép előadásával mondott beszédet az elhunyt felett. Meltatta működését, munkásságát, rámutatott maradandó alkotásaira, a város fejlődése és felvirágzása érdekében kifejtett működésére, s találó szavakkal esetelte, hogy korai halálával mily pótolhatatlan veszteséget szenvedett családja, mennyit veszített városunk, mennyit veszítettek az általa megalapított és kezdeményezett kulturális, gazdasági és ipari vállalatok és mily sokat veszítettek benne jó barátai, polgártársai. Jancsó beszédének végétől az orgona bús hangjai mellett a nagy közönség a templom előtti téren sorakozott, és midőn a kopersót újra a gyász-kocsira tették, megindult az impozáns menet a reformátusok sarkertje felé.

Elöl diszbe öltözött gyászfátyolos városi hajdu vitte a gyászlobogót. Őt követték, szintén gyászlobogó alatt, a város földmívelő-osztályához tartozó, a felenyedi határon lakó polgártársaink ünnepi ruhában, hosszú sorban. Ezeket követte a tűzoltók zenekara, az egész uton gyászdalokat játsza, majd az önkéntes tűzoltók diszszakasza Kovács János osztályparancsnokkal az élükön. A tűzoltók után következtek az ipartársulatok tagjai, az ipartestület és iparos-önképzőkör, majd a vármegye tisztikara Zeyk Dániel főispán és Csató János alispán vezetésével, a Bethlen-kollégium, tanfelügyelőség és az iskolák tanszervei, katonaság, csendőrség, pénzügyigazgatóság, adóhivatal és pénzügyőrség, kir. bíróság, telekkönyv és fegyintézet, osztálymérnökség, vasúti állomási elöljáróság, kulturmérnökség, a gyászszektoroktól vívó kocsis, a kopersó, a gyászoló család, a város képviselője és tanácsa, óriási hölgyközönség. A sarkertben, az ujonan épített kocsin, a gyász-kocsin majdnem a sirig hozta fel a kopersót; a hosszú serpentin-ut egyik fordulójánál Aradi Gyuricza zenekara, a sárnál Káló Géza zenekara játszott gyászdalokat. A kocsin végén polgárok emeltek le a kopersót és vitték a sírhoz, hol Lázár István Bethlen-főtanodai tanár és képviselői tag a város közönsége nevében a következő szép beszéddel búcsúzott el az elhunytól:

„Enyed város közönsége búcsúzik tőled, szeretett polgármesterétől. Te voltál vezérünk, mikor ezen város szomorú multját vigasztalóbb jelen boldogságával akartuk feledtetni. Te voltál a vezér, mikor közügyért lelkesedni kellett; mikor óvatosságra volt szükség, mikor küzdeni kellett az akadályok és veszedelmek ellen: akkor is te mentél legelő. Te adtál példát az örömről, mikor ünnepeltünk; tiéd volt a legmélyebb meghatottság, mikor szomorúság ért bennünket. Most is te mentél előre; mi pedig amily hűséggel eddig követtünk, éppen olyan bizonyosan itt is utánad megyünk. Ki hitte volna rólad, akit nem is tudtunk másnak képviselni, mint nagynak és erősnek, ki hitte volna, hogy ilyen korán kiejted a hadvezéri zászlót kezvedből? Ki hitte volna, hogy azok a remények, melyeket még néhány hó előtt is munkaerőhöz fűztünk, nem valósulhatnak sohasem? Ki hitte volna el, hogy kis idő múlva ekkora veszteséggel sújtod szeretteidet és mindnyájunkat a megdöbbenésig, a szív elszorulásáig, a kétségbeesésig, minden könyforrás kiapadásáig? ... Sok nagy esküvel ígerte meg, hogy szeretett városa szolgálatára fordítja minden gondolatát és erejét. Ugy kell lenni, ugy kell lenni, hogy esküjét nagyon is híven megtartotta. Kifáradott, ereje megtörtött. Az erős tölgyet, mely sokáig állt a hegy ormán, és büszkén daczolt a zivatarral, megingatta, megörölte és ledöntötte a hétköznapok apró, de folytonos szellőfúvása. Nem nyugt többé menedéket a rátpadót repkény indainak; nem takarja be többé árnyékával a védelemre szorulókat. Szomorú látványa lett a pusztulásnak, elmúlásnak. Leomlott arra a földre, mely szeretettel növelte egykor nagyságának gyökereit. Fáradtan dőlt le, hogy ebben a kedves földjében, mely tárt karokkal várja pihentető ölébe, megnyugodjék. Elmúlt, amint elmúlik minden, ami él, mozog, mosolyog szemünk előtt: ész, erő, akarat, jó kedv és jó barát; mint a virágillat, madárdal s a dicsőség minden cifrasága. Minden elmúlik. Csak egy marad meg: az igazi, a mélyes, az örök, a mindenható szeretet. Az a követelő szeretet, mely kierőszakolta őt édes otthonja köréből, hogy egy egész város nyilvános hódolatban álljon tetemei fölött. Az a hálás szeretet, mely ime köréje gyűjtötte polgártársai nagyját és apraját, és temetését a megdicsőülés útjává szepítette. Hiszen nem maradt virág városunkban; koszerunak fonták mind az ő ravatalára. Kovács Gyula! ebben a szeretetben van a te halhatatlanságod. Ez virraszt fölötted; ez világítja be hosszú, hosszú siri éjszakádat. Te, aki részt vettél mindenki bajában, örök emléket állítottál magadnak mindenki szeretetében. Ez marad köteleknek közöttünk, ha most sírodtól elmegyünk. De hisz itt maradsz te nemcsak a jó emlékezetben, hanem a valóságban is; nem is tudnál elszakadni tőlünk, ha még akarnál is. Itt maradsz te sziveddel, lelkeddel;

elméd és akaratod minden erejével. El van az hintve Enyed városában, kőben, fában, intézményekben, mindenben, ami működik, virágzik és él körülöttünk. A hálás szeretet virraszon a te drága hamvaid fölött! Legyen alvásod csendes és boldog! Álmodj a te szeretett városod nagyságáról. Álmodj szeretteidre s az egész városra a boldogság tündéri képeit; mert tudom, hogy akkor, ezen álom alatt, a te lelked is valóban boldog lesz. A viszontlátásig, vezérünk, jó barátunk, Isten veled!”

A szép beszédet a legfájdalmasabb hang, a kopersóra hulló göröngyök zaja követte és lassan emelkedett mind magasabbra a sírdomb, mely városunk egy nagy szívű, nagy emberét fedte el örökre, kinek emléke Enyeden örökké élni fog. Nyugodjék csendesen! Legyen emléke örökké áldott!

Életrajzi adataiból közöljük a következőket:

Kovács Gyula 1846. márcz. 10-én született Mezőbándon, Aranyos-Torda vármegyében. Szülei: Kovács János, 48. előtt és 61-ben Maroszek derek bírójá, bándi nagybirtokos, ki 1867-ben hunyt el, és neje Kovács Mária, Gyula fokat gondos nevelésben részesítették. Maros-Vásárhelyt a ref. kollégiumban végezte középtanulmányait és hallgatta a jogot, majd Selmeczbányán az erdészeti akadémiát végezte az 1867–70-ik tanévekben és az erdészeti állapvizsgát kitűnő eredménnyel tette le. Vizsgája után, 1870-ben, N.-Enyeden telepedett meg, egy évig erdész-gyakornok, majd a Bethlen-főtanoda főerdésze lett 1874-ig. Ez évben vármegyei erdészszé választották meg, mely állásáról Nagy-Enyed város főjegyzőjévé hivatott meg. 1878-ban itt megnősült és nőt vett Hegedűs János Bethlen-főtanodai tanár leányát, Klárát, kitől 5 gyermeke született, ezek közül kettő kis korában elhunyt, életben vannak: Mariska, Katinka és Géza. 1881-ben Sándor Elek nagyenyedi polgármester elhunytával a város polgárságának egyhangú bizalma őt emelte a diszes polgármesteri székbe és 1882. évi november hó 6-ától kezdődőleg haláláig vezette a város ügyeit. A város a mult év végén, december hó 30-án, 25 éves közszolgálati működésének jubileumát ünnepelte meg, arcképét a közgyűlési terem részére megfestette és halálának meg elismerésének több ünnepélyvel adott kifejezést.

Kovács Gyula áldásos működése idejére esik és az ő fáradhatatlan munkásságának köszöni létét a város szép sétateré, a város új székháza. A vármegyével karöltve létesítette a honvéd-laktanyát, ő vitte keresztül a város utcainak új szabályozását és gránit-kövezését, az állami leányiskola létesítése és diszes épülete őt nevezi megteremtőjének, ujonan szervezte és virágzásra vezette a most 20 millió koronát forgató nagyenyedi kisegítő takarékpénztárt, ő alapította a Lakatosrugyár és a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaságokat, tevékeny részt vett a székelyföldi Sikulia-gyár alapításában, a balázsfalvi és marosújvári magyar takarékpénztárak létesítésében. Az önkéntes tűzoltó-egylet létesítésében részt vett és e hasznos intézménynek haláláig jótékony pártfogója volt; egy szóval nem volt városunkban és a közel vidéken fontosabb nemzeti, kulturális, vagy köz- és nemzetgazdasági kérdés, melyben Kovács Gyula lelkesülten nem vett és lelkesen közre ne működött volna.

Vegyes hírek.

Azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végéig lejárt, tisztelettel kérjük, hogy a mellékelt postautalvány felhasználásával előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Házasság a királyi családban. Jövő csütörtökön ő császári és királyi Fensége, Ferencz Ferdinánd főherceg, Chotek Zsófia grófnővel bekövetkezendő morganatikus házassága alkalmából — mint a „P. Corr.” jelenti — ő császári és apostoli királyi Fensége, a miniszterek és a belső titkos tanácsosok jelenlétében, leendő neje és a házasságból származható gyermekek jövőendő állását illetőleg ünnepélyes nyilatkozatot és esküt fog tenni. Az uralkodóházban véghezmenendő ezen eseményről hivatalos közlemények fognak később megjelenni és a miniszterelnök a magyar közjoguk és törvényes gyakorlatnak megfelelőleg erre nézve törvényjavaslatot fog bezzikelyezéssel végezt az ősszel összeülő országgyűlésnek előterjesztetni.

Személyi hírek. Dr. Bartók György ev. ref. püspök vasárnap az esti gyorsvonattal dr. Nagy Károly theologiai tanár kíséretében városunkba érkezett, hétfőn részt vett néhai Kovács Gyula polgármester temetési szertartásában és este a gyorsvonattal székelyre, Kolozsvárra visszautazott. — Török Bertalan országgyűlési képviselő, lapunk főszerkesztője, szombaton a reggeli gyorsvonattal Nagy-Enyedre érkezett.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Józsa József vizaknai kir. járásbírói irnokot a gyergyószentmiklósi kir. járásbíróshoz segédtelekkönyvvezetővé nevezte ki.

Állatorvosi kinevezés. A földmívelésügyi m. kir. miniszter Schütz Béla nagyenyedi városi állatorvost III. osztályu m. kir. állatorvossá nevezi ki és szolgálatára a földmívelésügyi minisztérium állatorvosok főosztályába rendelte ki. Városunk e kinevezés által lelkiismeretes, szorgalmas és tehetséges fiatal állatorvosát veszti ugyan el, de viszont az állami állatorvosok statusa nyer benne egy törekvő fiatal erőt. Sok szerencsét.

Helyettesítés. Alsófehér vármegye főispánja az Imreh Károly főszolgabíró elhunytával üresedésbe jött verespataki járási főszolgabírói állásra, annak szabályszerű betöltéséig, Incze Antal járási szolgabíró helyettesítette.

Dimissio. A Bethlen-kollégium évről ünnepélye nagy közönség jelenlétében folyt le. Különösen hölgyek voltak rendkívül sokan, hogy a diszes, nagy terem alig fogadhatta be az érdeklődőket. Vincze Dániel mondott a gyülekezet éneke után hálaadó imát. A kollégium gimnáziumi vegyes- s a képző intézet férőkarának szépen sikerült énekszámai választották el a tárgysorozati pontokat. Fogarasi Albert tanár hosszú emlékbeszédében elevevitte föl néhai Garda József emléket, különösen tudományos szempontból méltatva a szerencsétlenül elhunyt theol. tanárt. Nagy Lajos rektor professzor évről beszéde az ifjuság előhaladásáról s az iskola öntudatos nevelő s oktató munkásságáról győzte meg a közönséget. Érdekes epizódja volt, hogy hosszasan emlékezett meg Elekes Károly tudós professzorról, ki fáradságot nem ismerő buzgósággal, ifju erővel munkál ma is, 30 évi tanári működés után, az iskola fölvirágzásán. Beszéde után Péter Antal tárgysorozaton kívül említette, hogy a rektor évi beszámolója fogyatékos, mert Nagy Lajos is az iskolai év elején ünnepeltetésben részesült tanári 25 éves tapintatos működése alkalmából. Ez után Székely Ödön, az előjáróság jegyzője olvasva föl a Sárpataki testvérek végrendeletét s következett a pénz- és könyvjutalmak kiosztása. A gimnáziumban tiszta jeles bizonyítványt 21 tanuló, 3-mal több mint tavaly nyert. Legtöbb pénzüjalmat és pályadíjat nyert a gimnáziumból Demeter Béla VII. o. t., a képezdeből Adorjani Zoltán. Könyvjutalmat mintegy 40 elemi osztályos s 90 gimnázista nyert. Érdekesen vegyült el az örömtől sugárzó arczok közé a szekundások szomorú, könnyes arca. Kollégiumunk most is bebizonyította, hogy egyike a legelsőknak hazánkban.

Az érettségi vizsgálat f. hó 27-én végződött a kollégiumban. Jeles érettségi bizonyítványt szerzett Bokros István, Elekes Károly, Székely Endre s Szilágyi Gyula. Jól érett kettő, egyszerűen 12, két hó múlva kiállandó javításra 3 vetetett vissza.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 5335—1899.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyenyedi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kisegítő tak. pénzt. részv. társ. végrehajlatának Ruzs József vadveremi lakos végrehajlatát szenvedő ellen 450 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajlati ügyében a vadveremi 21. sz. tkjvben A + I. r. sz. 37, 38 és 39. hr. sz. ingatlanaira 444 frt; a 2. r. sz. 92. hr. sz. 9 frt; a 3. r. sz. 233, 235, 237, 238—240 hr. sz. 178 frt; a 4. r. sz. 342. hr. sz. 37 frt; az 5. r. sz. 481. hr. sz. 14 frt; a 6. r. sz. 515. hr. sz. 27 frt; a 7. r. sz. 539. hr. sz. 6 frt; a 8. r. sz. 553. hr. sz. 2 frt; a 9. r. sz. 587. hr. sz. 17 frt; a 10. r. sz. 591. hr. sz. 22 frt; a 10. r. sz. 62.4 hr. száma, melyet 26 frt 15 kr szőlődezsma-váltás terhel, 76 frt; a 12. r. sz. 684. hr. sz. 14 frt; a 13. r. sz. 710 és 711. hr. sz. 27 frt; a 14. r. sz. 731. hr. sz. 43 frt; a 15. r. sz. 866. hr. sz. 28 frt; a 17. r. sz. 1059. hr. sz. 17 frt; a 18. r. sz. 1131. hr. száma 1 frt; a 19. r. sz. 1158. hr. sz. 29 frt; a 20. r. sz. 1273. hr. sz. 25 frt; a 21. r. sz. 1369. hr. sz. 3 frt; a 22. r. sz. 1374. hr. sz. 3 frt; a 23. r. sz. 1403. hr. sz. 12 frt; a 24. r. sz. 1454 és 1455. hr. sz. 40 frt; a 25. r. sz. 1524. hr. sz. 7 frt; a 26. r. sz. 1543. hr. sz. 10 frt; a 27. r. sz. 1562. hr. sz. 73 frt; a 28. r. sz. 1594. hr. sz. 44 frt; a 29. sz. sz. 1668, 1669. hr. sz. 8 frt; a 30. r. sz. 1715. hr. sz. 13 frt és a 31. r. sz. 1812, 1813. hr. sz. ingatlanaira, melyeket 95 frt 51¹/₂ kr szőlődezsma-váltás is terhel, 193 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1900. évi július hó 11-én d. e. 10 órakor Vadverem községében, a megartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10¹/₂-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadéktépes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.
Nagy-Enyeden, 1900. november hó 30-án.

Vincenti,
kir. járásbíró.

3125 1—1

5337. sz.
1899 tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság által Müller Mihály ügyvéd által képviselt nagyenyedi kisegítő takarékpénztárnak

Mezei Károly nagyenyedi lakos elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 50 frt tőke, ennek 1895. évi november hó 7. napjától járó 8% kamatai, 18 frt 75 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 85 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett, tekintettel a végreh. törvény 156. § c) pontjára, Mezei Károly végrehajtást szenvedő és a neje Simándi Zsuzsa nevére felvett, a nagyenyedi 333. sz. tjkben A + 5. r. 713 és 714. hr. sz. alatt foglalt egész ingatlaura 616 frt megállapított kiküldési árban elrendeltetik.

Az árverés 1900. évi **Julius hó 14-ik** napján délelőtti 9 órakor alulírt telekkönyvi hatósági hivatalos helyiségben fog megtartani.

Árverezni szándékozik, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre valta után 3 egyenlő részletben 15, 30 és 45 nap alatt minden vételári részlet után az árverés napjától 8% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírói hatóság mint tkvi hatóságnál és a helyi városi tanácsnál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentírt tjkben feljegyeztetni, végre az árverési hirdetmény törvényszabta módon közzététetni rendeltetik.

A kir. járásbírói telekkönyvi hatóságától Nagy-Enyeden, 1899. november hó 27-én.

Vincenti,
kir. aljbíró.

3126 1-1

Pártoljuk a hazai ipart.

Erdélyben sok olyan sör kerül forgalomba, mely nem idevaló gyártmány, pedig

BÜRGER ALBERT

marosvásárhelyi sörfőzdéjében olyan sör készül, mely bátran vetekedhetik a kőbányáival avagy bármely más külföldi gyártmánnyal.

Kérjük ennél fogva a nagyérdemű közönséget az erdélyi ipart pártolni és a vendéglőben csakis

marosvásárhelyi sört követelni.

13-13 3033

Pártoljuk a hazai ipart.

A nagyközönség köréből

Köszönőirat Amerikából.

Az eredeti levél leírása, szövegint lefordítva.
Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész Neunkirchen, Alsó-Ausztria.

New-York, 1398 máj. 18.
Kedves Uram!

1895. évi november 12. közzvényben annyira megbetegedtem, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolcz hosszú hónapig kellett e helyen feküdnöm, nem voltam képes megmozdulni: testem súlya 175 lbs ról 130 lbs-re fogyott jele annak, mily borzasztó fájdalmakat állottam ki e hosszú idő alatt. Alkalmaztam mindenféle gyógymódot, hallottam a török fürdőkről stb., igénybe vettem számos orvos tanácsait, még sem éreztem jobban magam, úgy, hogy legutóbbi kezelő-orvosom kinyilatkoztatta, hogy már tőlem több pénz sem fogad el, mert az már czéltalan.

Idővel a sors hozzám hozott egy barátot, ki többi között közölte velem, hogy a **Wilhelm-féle antiarthriti-antirheumatikus vértisztító-thea** kitűnő gyógyszer a közzvény ellen. Én elmondtam neki valamennyi eddig használt gyógymódot, mindenféle szerek elhasználását és azért bizalmam sem volt tanácsához. Ugy látom, mintha a sors keze intett volna, hogy önnek írjak és szívem még sugallta, hogy talán csak találhozik még egy segítő lélek, mely engem kigyógyít. És valóban arra a meggyőződésre jutottam hogy megmentő létezik. Nem vagyok képes szavakban kifejezni azon borzasztó fájdalmakat, mennyit a legutóbbi évek alatt szenvedtem. De most ebben a pillanatban úgy érzem magam, mint egy új szülött gyermek, nem gondolva a világ összes kincseire, csupán a **Wilhelm-féle antiarthriti-antirheumatikus vértisztító-theára**.

Legyen olyan szives Uram és küldjön nekem forduló postával 1 tuczat (12 csomagot) az ön Wilhelm-féle antiarthriti-antirheumatikus vértisztító-theájából.

Kívánva önnek a legjobbat egészségben és hosszú életet, maradok tisztelője
Josef M. Gordon, 179 orchard st. New-York, Egyesült amerikai államok.

2037 6-6

Sz. 34-1900.

Pályázati hirdetmény.

Az abrudbánya-verespataki Nehezék Pénzalap Választmánya lemondás következtében megüresedett verespataki **alorvosi állásra** pályázatot hirdet.

Ezen alorvosi állással 1100 kcr fizetés, 240 kor. lótarítás, 120 kor. szálláspénz és 400 kor. drágasági pótlék van összekötve és nyugdíjhoz van kötve.

A pályázati határidő **f. évi július 7.**

A pályázni kívánók felhivatnak a határidőig pályázati kérelmeket, orvostudori, szolgálati és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve, a választmány elnökségének annál is inkább beadni, mivel az elkészen beérkezettek tekintetbe nem vétetnek.

Ezen állást elnyerőnek kilátása van a verespataki község orvosi állást is elnyerni, mely állás 800 korona fizetéssel van összekötve.

Abrudbányán, 1900. június 12.

Jánky Kálmán, **Képes Ferencz,**
v. jegyző. 3120 3-3 v. elnök.

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár Részvénytársaság

a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlja, hogy a főtéren levő üzlethelyiségében bárhol megjelenő és bármily nyelvű

könyvek, diszművek, folyóiratokra

elvállal megrendeléseket s azokat a legpontosabban teljesíti. Együttal felhívja a közönség szives figyelmét gazdagon berendezett

papír-, rajzeszköz- és írószer-raktárára,

melyben e nemű cikkek nagy választékban igen jutányos áron szerezhetők be. Ugyanítt fogadtatnak el megrendelések modern felszerelésű

könyv- és könyvnyomdai műintézete,
könyvkötészete, valamint dobozgyára

részére.

7-? 3081

Csemege, valamint bőr, fűszer, liszt, norinbergi, rövidáru, vas, porcelán s edénykereskedés

KINDL J. NAGY-ENYED

FŐTÉR.

Mindennap friss szebeni tormás virsli s más husneműek, különféle sajtok, valamint az egész országban híres orosházi házi kenyér kapható.

Uj! Különös figyelemre méltó. Uj!

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által hivatalosan jónak elismert

ASBEST-TALPAK.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Felsége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárny-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradnak úgy el, mint más közönséges cipőkkel. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbest-talpbéléssel ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, amint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8.

Krahl huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!
Az asbest-betéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni
Dánoson, 1897. szeptember 17.

tisztelő híve
Wekerle Sándor.

Óvjuk lábainkat a melegtől, nedvességtől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyuszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hőgyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbest-talpbéléssel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr, egyszerű 60 kr, homoktalp 40 kr, gyermekeknek fele.

Az asbest-talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottott.

Széküldés csak s utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladóknek megfelelő árengedmény.

Egyedüli elárúsítás Alsófehér vármegye részére.

Az Asbestárny-gyár betéti társaság képvisellete és elárúsító raktára:

Kindl J. Nagy-Enyed, fő-tér.

3013 1-50